

عنوان مقاله:

بررسی ساختار فرهنگی موسیقی پاپ ایران دهه های ۷۰ و ۸۰ هجری شمسی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی فرهنگ و هنر اسلامی (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۱

نویسنده:

حمیده جعفری

خلاصه مقاله:

موسیقی پاپ یا به عبارتی موسیقی مردم پسند از دهه ۵۰ میلادی با نام راک اند رول و سپس به اختصار راک از آمریکا آغاز شد. سپس در طی دوره های مختلف به ایران راه یافت. موسیقی پاپ ایران که به نوعی برگرفته از موسیقی غربی می بود از دهه های ۶۰ و ۷۰ ه.ش دچار تغییراتی ساختاری و فرهنگی شد و با توجه به اینکه این تغییرات در این دو دهه ریتمی بومی و فرهنگی ایرانی به خود گرفته بود، در دهه ۸۰ شمسی رو به افول می گذارد. این مقاله با بررسی ریشه های شکل گیری و سطح کیفی و فرهنگی این موسیقی در دو دهه ۷۰ و ۸۰ ه.ش با روش قیاسی-تمثیلی به تحلیل آن می پردازد. نتیجه گیری نهایی با توجه به بسته بودن فضای موسیقی پاپ در دهه ۷۰ ه.ش نشان می دهد که موسیقی پاپ این دهه به مراتب سطح کیفی بالاتر نسبت به دهه ۸۰ ه.ش به بعد داشته است و علت شکل گیری این تغییرات وجود خرده فرهنگ های افراد جامعه و نهادهای غیر متخصص در این عرصه و صرفا سوء استفاده و فکر کردن به جنبه های مادی این سبک از موسیقی می باشد.

کلمات کلیدی:

موسیقی پاپ، ساختار فرهنگی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679569>

